

סוטה לח

עניין: ברכות כהנים בחו"ל

ערוך השלחן או"ח סי' קכח

סד ודהנה ודאי אין שום טעם נכון למנהגינו לבטל מצות עשה דברכת כהנים כל השנה כולה, וכתבו דמנהג גרוע הוא, אבל מה נעשה וכאלו בת קול יצא שלא להניח לנו לישא כפים בכל השנה כולה, ומקובלני ששני גדולי הדור בדורות שלפנינו כל אחד במקומו רצה להנהיג נשיאת כפים בכל יום, וכשהגבילו יום המוגבל לזה נתבלבל הענין ולא עלה להם, ואמרו שרואים כי מן השמים נגזרה כן. ומצד הדין י"ל על פי מ"ש בסעיף מ"ט על פי הזוהר דבעינן שמחה דומיא דאהרן ובניו בשמיני למילואים ולזה נאמר 'כה תברכו'. אמנם זה שהיה מנהג מקדם

שו"ת משיב דבר להנצי"ב ח"ב סי', קד

היום נ"ב גם בשחרית אפילו ביו"ט וזכרוני ששמעתי כמדומה ממוחסי הגאון מהרי"ץ הגאב"ד דוואלזין ז"ל שפעם א' הסכים רבינו הגר"א ז"ל להניח נ"ב בכל יום בבית מדרשו. ועכבוהו מן השמים ונלקח לבית האסורים בעת המחלוקת הגוראה בזוילנא ל"ע. ואח"כ חו"ל בגאון אביר ארועים מוהר"ח ז"ל הסכים ביום א' שביום המחרת יבוא לישא כפים. ובאותו לילה נשרף חלי העיר וזה"כ שבטיר וראו והתבוננו שיש בזה איזה דבר סוד בסתרי השפעת הברכה היוכרד ע"י נ"ב בחו"ל. ואין אחנו יודע עד מה :

שולחן ערוך אורח חיים סי' קכח

מד [פ] בהן אף על פי שהוא פנוי סז נושא [קח]
 בפיו: הגה [פא] ויש אומרים סח לאינו נושא
 (עו) כפיו דהשרוי בלא אשה שרוי בלא שמחה והמזכך יש לו
 להיות בשמחה ונהגו שנושא כפיו אף על פי שאינו נשוי (**) ומכל

שנין עו יאנו ועיקר .

ליטול ידיהם: (יט) (*). נהגו בכל מדינות אלו (ל"ז) שאין נושאים כפים ע אלא ביום טוב (י) משום שאז שרויים (ע"ה) בשמחה יום בשאר הימים (ל"ח) אפילו בשמחות השנה שטרודים צהרורים על מחייתם ועל ציטול מלאכתם: ואפילו ביום טוב אין נושאים כפים (י) אלא בחפלת מוסף שיושאים אז מבית הכנסת וישמח בשמחה יום טוב: וכל שחרית ומוסף שאין נושאים צו כפים

ביאור הגר"א

מדמעטינן קטן בפרק ג' דמגילה [כד, א], ומסתמא אינו נשוי: [פא] [הגה] ויש אומרים כו'. וכן הוא בזוהר [ח"ג] קמ"ה ב', וטעמם כנזכר לעיל [ס"ק עט] שאינו בשמחה, כמו שכתוב בפרק הבא על יבמתו [יבמות סב, ב] כל כו', וקטן שאני

זוהר במדבר דף קיח ע"א

זכאה חולקיה דהוא בר נש דעבד פקודי אורייתא . שמחו את ירושלים וגו' בגין דחדוה לא אשתכח אלא בזמנא דישאל קיימי בארעא קדישא דתמן אשתכרת אשתתא בצעלה וכדין הוא חדושתא . דכלא חדושתא דעילא ותתא . בזמנא דישאל לא אשתכחו בארעא קדישא אביר ליה לב"י למחדי ולחחואה חידו דכתיב שמחו את ירושלים וגילו צה וגו' . וגילו צה דייקא . רבי אבא חמא חד צ"ב דהוה חדי

